

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515201815
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8515201815.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, právne zastúpený Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin 036 01 proti žalovanému T. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, občan SR, v konaní o zaplatenie 9,04 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenu súdu dňa 15.8.2014 žiadal aby súd zviazal žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 329,04 eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 22.8.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 18.5.2010 uzatvoril Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá suma 1 548 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach po 43 eur, do dňa podania žaloby uhradil sumu 1 208,30 eur.

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Na návrh žalobcu súd uznesením č.k.2C/200/2015-36 zo dňa 13.3.2015 prvým výrokom zastavil konanie prevyšujúce sumu 9,04 eur, s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 329,04 eur od 22.8.2012 do 21.7.2014, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 289,04 eur od 22.7.2014 do 20.8.2014, s úrokom z omeškania 8,15 % ročne zo sumy 249,04 eur od 21.8.2014 do 19.9.2014, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 209,04 eur od 20.9.2014 do 20.10.2014, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 169,04 eur od 21.10.2014 do 18.11.2014, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 129,04 eur od 19.11.2014 do 19.1.2015, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 49,04 eur od

20.1.2015 do 18.2.2015, s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 9,04 eur od 19.2.2015 do zaplatenia, druhým výrokov v prevyšujúcej časti vec vylúčil na samostatné konanie. Uznesenie v prvom výroku nadobudlo právoplatnosť dňa 10.4.2015 v druhom dňa 25.3.2015. Nové konanie je vedené pod sp.zn. 2C/72/2015.

Podaním doručeným súdu dňa 14.9.2015 žalobca na výzvu súdu ozrejmil jednotlivé nároky, uviedol, že žalovaný do dňa podania žaloby uhradil sumu 1 208,30 eur, pričom mal uhradiť 1 353,69 eur, ďalej mal uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % v zmysle čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok v sume 65,45 eur vyčíslenú do 30.6.2014 ako aj sumu 118,20 eur v zmysle čl. 12 bod 12.4 VOP a to

náklady, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, čo spolu predstavovalo pôvodne žalovanú sumu 329,04 eur. Žalobca ďalej uviedol, že žalovanému bola poskytnutá suma 1 000 eur, pričom suma 1 548 eur predstavuje celkovú sumu úveru, t.j. keby odporca splácal úver riadne a včas, uhradil by titulom poskytnutého veru túto sumu.

Pojednávania sa žalobca a jeho právny zástupca nezúčastnili, neúčasť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca, súhlasil s pojednávaním v ich neprítomnosti preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Žalovaný na pojednávaní potvrdil uzatvorenie zmluvy so žalobcom na základe ktorej obdržal sumu 1000 eur, pričom finančné prostriedky použil na bežnú spotrebu a časť minul na automaty, žalobcovi úver splácal podľa toho ako mu chodili SMS, pripustil, že môže žalobcovi dlhovať ešte žalovanú sumu 9,04 eur v prípade úrokov ak ide o vysokú sumu s tou nesúhlasil.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a to: zmluvou o poskytnutí pôžičky z 18.5.2010, Podmienkami k Zmluve o poskytnutí pôžičky, všeobecnými obchodnými podmienkami, predžalobnou upomienkou z 17.8.2011, doručenkou prehľadom splátok a úhrad, výpismi z obchodného registra žalobcu a jeho právneho zástupcu a ďalšími listinami, ktoré tvoria obsah spisu na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa 18.5.2010 uzatvorili zmluvu o poskytnutí pôžičky (č.l. 3 a 50-51 spisu), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver vo výške 1000,- eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splatiť úver 36 mesačnými splátkami, po 43 eur, s celkovou čiastkou, ktorú musí dlžník zaplatiť 1548 eur, celkovými nákladmi spotrebiteľa 548,- eur, RPMN 35,80 %, ročnou úrokovou sadzbou 35,80 %, priemernou hodnotou RPMN 51,49 % s termínom konečnej splatnosti 36 mesiacov.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Zmluva o poskytnutí pôžičky je rozdelené vertikálne na XIII. časti, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a pôžičke, jeho výške,
V spodnej časti tlačiva časť XIII. je priestor pre podpis klienta - dlžníka, a zástupcu spoločnosti, miesto a dátum podpisu.

Opačná strana obsahuje predtlač textu písaného veľmi drobným písmom označeným ako Podmienky k Zmluve o poskytnutí pôžičky NPSP-06, ktoré obsahujú odkaz na Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú buď odoslané klientovi spolu so zmluvou, alebo určené k nahliadnutiu u Sprostredkovateľa alebo sa nachádzajú na internetovej stránke.
Všeobecné obchodné podmienky na ktoré odkazuje zmluva nie sú zo strany žalovaného verifikované.

Z obsahu zmluvy nevyplýva rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky ako aj termín splatnosti jednotlivých splátok.

Z prehľadu splátok a úhrad - platobnej histórie (čl. 8 spisu) vyplýva, že žalovaný do 13.7.2014 uhradil sumu 1 208,30 eur. Podľa tohto prehľadu žalovaný dlhuje sumu 329,30 eur z čoho je 65,71 eur pokuta, a suma 118,20 eur MP3 - náklady, ktoré vznikli s vymáhaním.

Podľa tvrdenia žalobcu pôvodne žalovaná suma 329,04 eur pozostáva zo zmluvnej pokuty 65,45 eur, z nákladov súvisiacich s vymáhaním pohľadávky 118,20 eur a z istiny ako rozdielu medzi tým, čo mal žalovaný uhradiť 1 353,69 eur a tým, čo uhradil 1 208,30 eur. Po podaní žaloby žalovaný z pôvodne žalovanej sumy uhradil 320 eur.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a), b), c) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy (k 18.5.2010) na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

Podľa § 3 zák. č. 258/2001 Z.z. účinného v čase podpísania zmluvy o úvere pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) účinného v čase uzavretia zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 Obč. zák. , písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť porušil, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545 ods. 1 Obč. zák. ak z dojednávania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný platiť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Právne posúdenie veci

Predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby je suma 9,04 eur s príslušenstvom, pričom pôvodne žalovaná suma 329,04 eur ktorá pozostávala z neuhradenej istiny vo výške 145,39 eur, zmluvnej pokuty v sume 65,45 eur a nákladov ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky 118,20 eur.

Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný.

Je nepochybné, že žalovaný v záväzkovo - právnom vzťahu so žalobcom vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní pôžičky vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru.

V takomto prípade je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len ZoSÚ), ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Občianskeho zákonníka a takáto zmluvu musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to §§ 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať ale bo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd zastáva názor, že predmetná zmluva neobsahuje zákonom vyžadované obsahové náležitosti a predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. patrili údaje o konečnej splatnosti úveru (§4 ods. 2 písm.

.g/ ZoSÚ) a údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§4 ods. 2 písm. i/ ZoSÚ)

Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery či pôžičky a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

Súd je toho názoru, že v zmluve absentuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona a to údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok (36) a termín konečnej splatnosti (36 mesiacov) z takéhoto znenia však nevyplýva doba trvania zmluvy ani termín konečnej splatnosti úveru.

Rovnako chýba údaj o výške, počte a termíny splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov - v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov a poplatkov bez špecifikácie koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky (§ 4 ods. 2 písm. i/ zákona č. 258/2001 Z.z.).

Z gramatického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov.

Prejednávaná zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

Súd má za to, že žalobca si nesplnil požadovanú povinnosť vyplývajúcu z uvedených zákonných ustanovení jednak v zmluve nerozpísal žalovanému ako spotrebiteľovi splátky istiny, úrokov a poplatkov, jednak mu neuviedol konkrétny termín - dátum konečnej splatnosti.

Je zrejmé, že žalovaný úver čerpal, zákon č. 258/2001 Z.z v ustanovení § 4 ods. 3 absenciu vyššie uvedených údajov (§ 4 ods. 2 písm. g/, i/) sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, potom žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutým a splateným úverom.

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi iba sumu, ktorú obdržal.

Z predložených listinných dôkazov (zmluvy a prehľadu splátok a úhrad) vyplýva, že žalovanému bola poskytnutá čiastka 1000,- eur, pričom do podania žaloby splatil sumu 1 208,30 eur a po podaní žaloby sumu 320 eur, spolu 1528,30 eur, teda viac ako mu bolo žalobcom poskytnuté.

Keďže súd ustáli, že zmluva o pôžičke je v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. bez úrokov a bez poplatkov má žalobca nárok len na vrátenie skutočne poskytnutej sumy, keďže žalovaný uhradil viac ako mu bolo žalobcom poskytnuté súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd zdôrazňuje, že Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je .ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

V rámci žalovanej sumy si žalobca uplatnil aj zmluvnú pokutu 65,45 eur v zmysle bodu 12 Všeobecných obchodných podmienok.

Súd má za to, že toto ustanovenie o zmluvnej pokute zakomponované do Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len VOP) pre nedodržanie písomnej formy je neplatné. Ustanovenie o zmluvnej pokute nie je zakomponované v zmluve o pôžičke ale len v VOP, ktoré však žalovaný nepodpísal. Žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do VOP. Krajský súd v Prešove už v minulosti viacerými rozhodnutiami judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiat prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju súd uvedie menším písmom. Práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom. Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia vyžaduje sa pomôcka (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porovnaj rozsudky KS Prešov sp. zn. 6Co 135/2012, 21Co 28/2012, 3 Co 136/2013)

Podľa názoru súdu ide o nevhodné predkladanie zmluvných podmienok a uvedenie menšieho písma súd hodnotí ako nepochopiteľný a zlý úmysel, ktorému za žiadnych okolností nemieni poskytnúť ochranu. K drobnému písmu porovnaj nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci I. ÚS 342/09. V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písané takmer

nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu.

Vzhľadom na neplatnosť inkorporačnej doložky sa nestali súčasťou zmluvy ani VOP.

Z uvedených dôvodov súd nepriznal žalobcovi právo na zmluvnú pokutu.

O trovách konania v časti v ktorej bolo konanie zastavené (v sume 320 eur) súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Žalobca síce zobral žalobu späť z dôvodu, že žalovaný uvedenú sumu zaplatil, avšak súd má za to, že žaloba nebola podaná dôvodne. Ako súd konštatoval vyššie úver poskytnutý žalovanému pre absenciu obligatórných náležitostí úverovej zmluvy treba považovať za bezúročný a bez poplatkov a v takom prípade už v čase podania žaloby žalovaný uhradil žalobcovi požičanú sumu z tohto dôvodu nebol návrh žalobcu podaný dôvodne a z tohto dôvodu mu nepatrí právo na náhradu trov konania, práve naopak právo na náhradu trov konania patrí žalovanému.

Vo zvyšku o trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. teda podľa zásady úspechu. Žalovaný ako úspešný účastník má právo na náhradu trov konania, ktoré si .však žalovaný neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva aby mu nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že mu právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.

.o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.